

روحانی:

دولت را اول نقد کنید
هزینه‌اش کمتر است

گروه سیاست: رئیس‌جمهوری در اولین سفر استانی خود در دولت دوازدهم به استان سیستان و بلوچستان سفر کرد. حجت‌الاسلام حسن روحانی در جمع مردم زابل، با اشاره به اینکه ما خواستار یک منطقه امن، قدرتمند و آباد هستیم...

صفحه ۲

یکشنبه ۱۲ آذر ۱۳۹۶ - ۱۴ ربیع‌الاول ۱۴۳۹ - ۳ دسامبر ۲۰۱۷

یک نماینده مجلس در توییتش نام ۲۰ بدهکار بزرگ بانک سرمایه را منتشر کرد

افشای فهرست دانه‌درشت‌ها

صفحه ۴

واکنش وزیران خارجه ایران و عربستان به یکدیگر در ۲ سخنرانی

دوئل غیر مستقیم
ظریف و عادل الجبیر

صفحه ۱۹

مجتبی ذوالنور: نعوذ بالله انگار احمدی نژاد
روان گردان مصرف کرده

صفحه ۷

گفت‌وگو با حسین امیرعبداللہیان
خطر تجزیه همه کشور های
منطقه را تهدید می‌کند

گروه سیاست: منطقه خاورمیانه همیشه بار پیچیدگی مسائل را بر دوش می‌کشیده، پیچیدگی‌هایی که بخشی از آن در داخل منطقه طراحی می‌شود، اما بخش بیشتر آن از بیرون منطقه تحمیل می‌شود؛ البته این سال‌ها همه این مسائل افزون شده است....

صفحه ۶

سال پانزدهم - شماره ۲۰۲۵ - ۲۰۰۰ صفحه - ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

محفل‌ها جای نهادهای رسمی

احمد میردئی

به دو تجربه متفاوت و شاید بی‌ارتباط توجه کنید؛ هنگام رأی‌اعتماد به کابینه دوازدهم، به‌همراه وزیر پیشنهادی رفاه به چند فراکسیون مجلس رفتیم. فراکسیون‌ها یا مانند فراکسیون امید سیاسی بودند یا مانند فراکسیون آذری‌زبان‌ها و زاگرس‌نشینان، قومی بودند. در فراکسیون‌های سیاسی حداکثر ۴۰ تا ۵۰ نماینده حضور داشتند اما وقتی به یکی از فراکسیون‌های قومی رفتیم، یک‌مرتبه بهترزده شدم. بیش از صد نماینده در یک فراکسیون قومی شرکت کرده بودند و وزرا برای ملاقات با آنها در نوبت بودند. در مجلس ششم که نماینده بودم، دو فراکسیون حزبی داشتیم؛ یکی ۱۸۰ عضو و دیگری ۹۰ عضو داشت و خبری از فراکسیون‌های قومی نبود. چه تحولی در این ۱۵ سال رخ داده است که فراکسیون‌های سیاسی بی‌اعتبار شده‌اند و جای آنها را فراکسیون‌های قومی گرفته است؟ این مشاهده بیانگر تحولی عمیق در نظام و ساخت سیاسی کشور است. اما مشاهده دوم؛ پس از زلزله کرمانشاه تعدادی از مؤسسات خیریه و مردمی را به معاونت رفاه اجتماعی دعوت کرده بودم تا درباره کمک‌رسانی بحث شود. اول جلسه یکی از مؤسسات خیریه گفت این بار دیگر مردم به مؤسسات خیریه هم اعتماد نمی‌کنند و کمک‌هایشان را به شخصیت‌های مشهور می‌دهند. او می‌گفت در بم کمک‌های مردمی به مؤسسات خیریه سرازیر شده بود و به دولت اعتماد نداشتند و امروز به ما هم بی‌اعتماد شده‌اند. این فصال اجتماعی نیز مانند نگارنده از این تحول بهترزده شده بود و هرچند علتش را می‌دانست اما تحملش برای او سخت بود. این تجربه نیز حکایت از یک تغییر مهم در نظام اجتماعی دارد؛ اشخاص جایگزین نهادها شده‌اند و بدبینی و بی‌اعتمادی دامن مؤسسات خیریه را هم گرفته است. این دو تجربه کاملاً متفاوت از یک روند (ویرانگر) خبر می‌دهند؛ اشخاص و محفل‌ها جای نهادهای رسمی را در نظام سیاسی و اجتماعی گرفته‌اند. شخصیت‌ها، نهادهای مردمی و دولت‌ها در کشورهای دیگر مکمل هم هستند و در ایران نیز نمی‌توان یکی را جایگزین دیگری کرد. هریک بدون دیگری از کارکرد می‌افتد. صادق زیباکلام و علی دایی در صورتی می‌توانند کمک‌های مردمی را به زلزله‌زدگان برسانند که در کنار خود نهادهای مردمی و دولت را داشته باشد. به‌رودی شخصیت‌ها نیز بی‌اعتبار می‌شوند زیرا اعتماد به اشخاص زمانی ادامه می‌یابد که آنها بتوانند به‌طور صحیح هدایای مردمی را توزیع کنند و به‌دست زلزله‌زدگان برسانند. شخصیت‌ها برای کمک‌رسانی نیازمند ارتباط با سازمان‌های اجتماعی کارآمد و دولت مؤثر هستند. ناکارایی و بی‌اعتمادی به دولت و نهادهای مردمی که متأسفانه فراگیر شده است، کارآمدی شخصیت‌ها را از بین خواهد برد و در دوره بعد به علت ناکارآمدی اشخاص که در فقدان نهادهای مردمی و دولت اجتناب‌ناپذیر است، بی‌اعتمادی دامن آنها را هم خواهد گرفت. به نظر من این سؤال از سؤالات مهم پیش‌روی مسئولان کشور است که چرا فراکسیون‌های سیاسی وزن خود را به نفع فراکسیون‌های قومی از دست داده‌اند و چرا نقش شخصیت‌ها پررنگ شده است و مؤسسات خیریه و دستگاه‌های دولتی، مورد اعتماد نیستند؟ کاهش نقش سازمان چه سیاسی و چه اقتصادی و اجتماعی، یکی از شاخص‌های پس‌رفتگی است. دالاس نورث و همکارانش در کتاب اخیرشان (خشونت و نظم‌های اجتماعی، مترجمان جعفر خیرخواهان و رضا مجیدزاده، ناشر روزنه ۱۳۹۶) این را به‌خوبی نشان داده‌اند. معمولاً کشورهایی که در آنها مؤسسات اقتصادی بزرگ فعالیت می‌کنند، حزب‌های قوی و مؤسسات مردمی فراگیر دارند. سازمان‌یافتگی و بی‌سازمانی در همه عرصه‌ها (اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی) بستر و ریشه مشترک دارد. درباره علل و پیشنهادها می‌توان به تفصیل صحبت کرد اما این بی‌سازمانی در شبکه‌های اجتماعی و افول فراکسیون‌های سیاسی رنگ خطری برای همه محسوب می‌شود. اعتراف به این مشکل مقدمه شناخت علل و پیشنهاد برای رفع آن است.

«معاون رفاه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

یادداشت

نشانه‌ای دال بر پایان زودهنگام دوره نفت

سیدکامران باقری
مشاور مدیریت نوآوری

صندوق سرمایه‌گذاری خارجی نروژ که با ارزش یک تریلیون دلار، بزرگ‌ترین صندوق سرمایه‌گذاری جهان محسوب می‌شود، حدود ۳۷ میلیارد دلار سهام شرکت‌های بزرگ نفتی جهان مانند اکسون موبیل و رویال‌داچ‌شل را در اختیار دارد. بی‌شک این تصمیم صندوق سرمایه‌گذاری خارجی نروژ با پیش‌بینی پایان دوره نفت و با هدف حفاظت از سرمایه ملی نروژ در مقابل افت شدید قیمت نفت و ارزش سهام شرکت‌های نفتی اتخاذ شده است. اگرچه نفت و گاز حدود یک‌پنجم از اقتصاد نروژ را تشکیل می‌دهند و این کشور به‌هرصورت از پایان دوره نفت آسیب خواهد دید، اما اقدام پیشگیرانه برای نفت‌زدایی از صندوق سرمایه‌گذاری این کشور، اقتصاد نروژ نشانه‌ها را نبینند، شاید از این راه دوران اقتدار آنها کمی طولانی‌تر شود. از ذی‌نفعان اصلی اقتصاد نفتی، اوپک یا همان سازمان کشورهای صادرکننده نفت و کشورهای عضو این سازمان هستند. این کارتل نفتی به‌دلیل کاملاً آشکار تلاش می‌کند با انتشار چشم‌اندازهای مهندسی‌شده، شواهد پایان زودهنگام دوره نفت را مخدوش یا کتمان کند. این سازمان در آخرین گزارش چشم‌انداز انرژی خود که در تاریخ هفتم نوامبر ۲۰۱۷ منتشر کرده است، همچنان بر افزایش تقاضای نفت در دهه‌های آینده بافشاری می‌کند. بر پایه این گزارش، تقاضای نفت از حدود ۹۵ میلیون بشکه در روز، در سال ۲۰۱۶، به حدود ۱۱۱ میلیون بشکه در روز، در سال ۲۰۴۰ خواهد رسید! اما اقتصاد، اصول خودش را دارد و تلاش‌هایی از این دست تأثیرگذاری محدود و مقطعی دارند. در شانزدهم نوامبر ۲۰۱۷ (یعنی فقط ۹ روز پس از انتشار گزارش چشم‌انداز انرژی اوپک)، خبری بسیار مهم منتشر شد که بازتاب گسترده‌ای در محافل اقتصادی داشت. این خبر نشان می‌دهد که بازیگران بزرگ اقتصاد جهانی، پیام فروریزی زودهنگام اقتصاد نفت را شنیده‌اند و برای کم‌کردن اثرات منفی آن و بهره‌بردن حداکثری از فرصت‌های آن، دست‌به‌کار شده‌اند. خبر این بود که بانک مرکزی این کشور می‌خواهد سهام صندوق سرمایه‌گذاری خارجی این کشور در شرکت‌های نفتی را بفروشد.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

نسخه سوخته «احمدی نژاد»

محمدقسیم عثمانی

برعکس احمدی‌نژادی که هیچ مشکلی ندارد، با انواع مشکلات اقتصادی هم دست‌به‌گریبان‌اند، باید چه انتظاری داشت؟ آیا این نامه ایشان نوعی دعوت عمومی به رفتارهای تند خیابانی است یا دلسوزی به حال نظام و کشور؟ آیا ایشان نمی‌دانند که مشکلات اجرائی، پاسخ‌گو نبودن، بی‌انضباطی مالی، رفتارهای فراقانونی و دادن آمارهای صوری و غیرواقعی مورد اشاره در نامه که عمدتاً با واقعیت نیز منطبق است، میوه همان نهال کجی است که خود ایشان در هشت سال ریاست‌جمهوری در این کشور کاشتند؟ آیا کسی که خود بدر بی‌اعتنایی به قانون را در این کشور کاشته و فتنه و فساد دوره مدیریتش، کشور را به لبه پرتگاه برد، اکنون و در فصل برداشت، مقصرنامیدن دیگران از جانب او مسموع است یا صرفاً یک فرافکنی نابخردانه است؟ آیا ایشان به ریشه این مشکلات اندیشیده و اکنون از روی پشیمانی و ندامت از کرده‌های کارشناسی به نوشتن دردنامه روی آورده‌اند؟ آقای احمدی‌نژاد هنوز هم بر حسب تجربه درنیافته‌اند که خودمرداری و خود را عقل کل پنداشتن، واضح‌ترین نشانه از نقص عقل است؟ چه شده است که میوه نهال معیوبی که با دست خود و با فکر خاص خود کاشته‌اند، امروز به مذاق مبارکشان خوش نمی‌آید؟ ایشان حالا قوه قضائیه را به چالش می‌کشند. چرا وقتی رئیس‌جمهور ایران بودند، زبان تلخ‌شان هرگز متوجه این قوه نشد؟ حتی بعد از دوره ریاست‌جمهوری‌شان نیز تا زمانی که پرونده باران درجه‌یک ایشان مطرح نشده بود، از قوه قضائیه انتقاد نمی‌کردند؟

ادامه در صفحه ۱۹

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۷

Since 1960

HUBLOT

رجوع به صفحه ۵

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴ = ۸۸۱۹۲۸۷۷

رجوع به صفحه ۵

مجتمع تجاری نارون

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

روزنامه شرق

تحويل روزنامه درب منزل
یا محل کار شما بدون هزینه ارسال

۸۸۲۰۹۵۹۳
۸۸۱۹۸۹۶۴